

Prologus Auctoris

Reuerendissimi in christo patris et dñi/dñi Hugonis rē. Cardinalis in Postillam super Marcum Prologus.

Consumatio abbreviata insudabit iusticiā. **Esa. x. f.** Ad Isam qz q̄ matheus profusi⁹ dicit iste colligit in sūma. **Allegorice:** Irē hęc cōsumatio est filius dei: q̄ abbreviatus i carne cōsumavit scripturas in sua passione dicēdo: **Cōsumatū ē: Joh. xix. f.** Insudavit iusticiam i resurrectione: z qñ scōs p̄res eduxit i sanguie testamēti: vt d̄: **Zach. ix. c.** Alibi **Eripuit a fuiture.** Ad hmōi similitudinē liber iste q̄ d̄ eo scrip̄t⁹ ē: cōsumatio abbreviata d̄. **Agit** iḡt de ei⁹ incarnatione: l̄ter per pauca: qd̄ patet: qz dicit in p̄logo: Non solū uerbum carnē factū esse rē. **Latus** tñ de passiōe z resurrectione. **Duo** lib̄i abbreviatio designata ē: **Dñi. ix. f.** vbi d̄: Septuaginta hebdomades abbreviate sūt sup̄ p̄lm tuū: z sup̄le septuaginta hebdomades sup̄ vrbē sanctā tuam: vt p̄sumet p̄uaticatio z finē accipiat peccatū z delectat iqtas z adducat iusticia sēpterna. In q̄ auctoritate breuiter notat continētia huius lib̄i et diuisio. **Septuaginta hebdomades:** septē: vt ita dicā p̄f denotationes sunt: duo septenarij super populū: z duo super vrbem: et sic tertio sequit̄ finis in passiōe christi. **Habet** itaqz tres partes liber iste. In prima ponit quattuordecim bñicia siue miracula vsqz ad decimū capitulū: et hęc per modū abbreviationis breuiter p̄transit vsqz ad tricesimū annū christi: et hoc super populū: quia pertinent ad confirmatiōē p̄pter deum. In secunda parte ponunt quattuordecim ad institutionem ciuitatis hierusalem p̄nentiā: et hoc a decimo capitulo vsqz ad q̄ndecimū. **Hi** sunt duo septenarij super vrbem. In tertia parte agitur de passione christi z resurrectione. In quoz primo. s. passione consumat p̄uaticatio in iudeis reprobis: z peccatū finem accepit in electis. In secundo. s. in resurrectione adducit iusticiā sempiternā. **Causa** efficiens est ipse marcus: vel gratia dei: vel rogatus discipuloz petri: ad q̄z peritionem scripsit euangelij: qd̄ z petrus confirmavit. **Unde** in secundo libro ecclesiasticę historie Petrus vt per spiritum sanctum religiose spoliatum se comperit: furto delectat⁹ est: fidem eozū per hoc deuotionēqz cōsideras factumqz cōfirmavit z in perpetuam legendam scripturam ecclesijs tradidit. **Sic** dicit **Clemēs** in. vi. disputationū libro. **Causa** materialis est christus z opera eius. **Causa** formalis: mod⁹ agē dimultus enim est in sententijs: sed paucus in verbis. **Causa** finalis assumit **Joh. xx. g.** vbi dicitur: **Hęc** autem scripta sūt vt credatis et vt credendo vitam habeatis.

Explicit Prologus auctoris.

Eiusdem reuerendissimi patris/dñi Hugonis Cardinalis rē. Prologi sancti Hieronymi i euāgelium s̄m Marcum: Expositio.

Marcus euangelista dei rē. **Huius** autem operi p̄mittit̄ prologus: q̄ diuidit̄ i q̄ncqz partes. In prima parte cōmēdat̄ auctoritas. In secūda locus ostēdit̄ vbi scripsit: **ibi: In italia rē.** In tertia: quomodo scripsit: **ibi: Ostendens in eo rē.** In quarta: qua de causa: **ibi: Deniqz cū perfecti euāgelij rē.** In q̄nta rediit̄ ad cōmendatiōē auctoritatis: **ibi: Deniqz amputasse rē.** In prima parte cōmēdat̄ a q̄ncqz. **Primo** a dignitate: **ibi: Euāgelista.** **Secūdo** a professione: **ibi: Et petri in baptisate filius.** **Unde. j. Pet. v. d.** Salutat vos marcus filius meus. **Tertio** a statu ante fidem: **ibi: Sacerdotij in israel.** **Quarto** a genere: **ibi: Scdm carnē leuita.** **Quinto** a fide: **ibi: Cōuersus ad fidē christi.** **Et** notādū q̄ hęc p̄cedit̄ s̄m ordinē artificialē: i quo magis dignū p̄ponitur minus digno. **Econuerso** s̄m ordinē naturalem rē. **Dicit** ergo: **a) AD** MARCUS: qd̄ interpretat̄ excelsus mādato. **Et** ē cōmendatio a noīe. **b) EU** ANGELISTA DEI: a dignitate officij in fide. **c) ELECTUS:** non se ingerēs. **Deb. v. a.** Nemo sibi assumat rē. **d) ET** PETRI I BAPTISATE FILI⁹: a p̄fessione.

Prologus in Marcum

fione. j. Pet. v. d. Salutat vos marcus. e) Discipul⁹: a auctoritate m̄gri. f) Sacerdotij in isrl agēs: a dignitate p̄oris officij vt ab ordine. g) Scdm carnē leuita. Hoc a genere: qz leuitic⁹ fuit. h) Cōuersus: a fidei p̄fessione.

Incipit Prolog⁹ sancti Hieronymi i euāgelij s̄m Marcū.

Marcus euangelista dei electus z petri i baptisate fili⁹ atqz in diuino sermone discipul⁹: sacerdotij in israhel agēs: s̄m carnē leuita: cōuersus ad fidem christi euāgelium in italia scripsit: ostendens in eo quid et generi suo deberet z christo. **Nām** initij principij in voce prophetice exclamationis instituens: ordinem leuitice electionis ostēdit: vt p̄dicans p̄destinatum iohannem filium zacharie in voce angeli annūciantē emissum. **Non** solum uerbum z carnem factum: sed z corpus z domini in omnia p̄ uerbum

capit̄ ibi: **Fuit** iohānes. **Uñ** sic exponēdū est. **Initij** p̄cipij. i. initiale p̄missum p̄cipio. **Et** loquit̄ metaphorice: **Sic** semē q̄d̄tu latet sub terra d̄: **initij**: qñ emergit p̄cipij: quando per articulos distinguit̄ exordij. **Vel** p̄ **Endiadin** **Initium** principij: id est initiale p̄ncipium vel p̄ncipale initij. **Vel** **Initij** p̄cipij: qz ad p̄firmādū p̄cipij nar/gatiōis sūt p̄phetę p̄missę sūma expositiōis. **Et** hoc: **initij** p̄cipij i voce p̄phetice exclamationis instituēs. i. a testimonijs p̄pharu incipit̄: qd̄ tanqz p̄comib⁹ puenit da/mare qñ i modū tube. **o) Ordine** leuitice electiōis. i. dignitatem trib⁹ leuitice in ministerij suum a deo electę. **Vel** **Ordinem** leuitice electiōis. i. electe leuitice ordinis: de q̄ ordine. s. p̄phete electi sunt: z p̄cursor dñi. **p) Ostendit:** hoc ipso: **q) Et** p̄dicās p̄destinātū iohāne filij zacharie. i. sola dei grā creatū: sic p̄destinatio ē ex sola dei grā. **r) In** voce: p̄tra vsum z legē nature: qz vterqz parētū p̄ro/cellit̄ i dieb⁹ suis: **Luc. j. a.** **Angeli** gabrieles. s. **An** nūciat̄l emissū. i. editū vel p̄missū. **Angeli** dico annūciat̄tis: qz ei⁹ natiuitas vel p̄missio p̄nūciata ē ab angelo. **Et** hęc eadē p̄ duas p̄phetias ostēdit. s. **Ecce** ego mitto. **Et** vox cla/mantis i deserto. **v) Nō** solū uerbū carnem factū: **Malac. 3. e.** **Esa. 40. a.** **hoc. s.** **Et** respicit̄ h qd̄ sequit̄. s. **x) Sed** et corpus dñi: materialē: qd̄ de uirgine sumpsit et in uirgine. **y) In** oia. s. charismata. i. omni charismate spūsscti repletum. **z) ol. ij. b.** In quo inhabitat plenitudo diuinitatis corpaliē. **De** cuius plenitudine oēs accipim⁹: **Joh. j. b.** **3) Per** uerbū. i. filij um hoīs assumptio: **initij** q̄ ē uerbū diuine uocis. i. iohānis: q̄ est vox diuina. **Christ⁹** enī uerbū etiā uocis: iohannes vox uerbi. i. declarās uerbū. **Vel** **x) Corpus** dñi. s. mysticū: vnde intelligi debet christi vel ecclesie aiatū z etiā non aiatū: qz ecclesia p̄ filij incarnatū omi munere spūsscti est repleta: in singula habēs singula z nō oia. **Et** h̄ est p̄ uerbū del rē. i. p̄ s̄m iohānis. **Uñ** **3) Per** uerbū diuine uocis: **christi**. **Barth. ij. b.** **Facite** fruct⁹ dignos p̄nitentię. **Per** hanc enī aiatū corpus spūale dñi. i. mysticū: ad h̄ vt sit idoneū ad p̄ceptendū oia charismata spūsscti. **Vel** sic. **q) Et** p̄dicās ostēdit. i. vt mare⁹ p̄dicās iohāne p̄destinātū filij zacharie. **r) In** voce angeli. i. in noīe angeli emissū: ad p̄dicādū. **z) Malac. ij. a.** **Ecce** ego

Prologus in Marcum

Malach. iij. a. Ecce ego mitto angelum meum. Ostendens non solum verbum carne factum: id est non solum divinam naturam: Sed et corpus domini. i. humanam naturam. Per verbum divinus vocis: id est per predicationem iohannis. Verbum dico animatum in anima: quia iohannes nulli pepercit: nec militi: nec herodii nec sacerdotibus. a

Al. legeret **Divine vocis.** In terlin. i. iohannis: qui fuit vox verbi. b **Animatum.** In terlin. id est charissimum donis impletum. c **Initio euangelice predicationis ostenderet.** Fere in initio: quia premissio de precursore statim subdit de mediatore. d **Et quia dicitur: hęc leges / supple esset: ut legeret / sciret. i. quod esset ille. e. Cui.** Interlin. i. iohannis. f. **Initium carnis.** Interlin. i. principium carnis. g

In domino: i. virtute domini et operatione: quia etsi omnes habeant initium carnis a domino specialiter tamen iohannes: qui contra usum et legem nature miraculose percipitur. Et consonat et quod dicitur in e. Predestinatus iohannem. **Uel / In domino: id est ad honorem domini:** ut adhuc existens in vtero testimonium perhibuit cum de adventu messis eius exultavit: Luc. ij. d. **Uel / dicitur de iohanne:** quia sanctificatus fuit in vtero. b **Et iesu aduentis habitaculum caro deberet agnoscere.** Hoc multipliciter exponitur. **Secundum Interlin.** repetit: **Ut qui hęc legeret / sciret quod / i. Caro. i. homo / deberet agnoscere: se esse habitaculum iesu aduentis per gratiam. l. Atque / se verbum vocis. i. christum dei filium. n. Quod / consonantibus perdidit inueniret:** quia eo ipso quod aduentis inhabitavit carne: potuit caro. i. quilibet iustus agnoscere se esse habitaculum eius. Unde. i. Cor. ij. d. Templum dei sanctum est. Uel aduentis per unionem deitatis ad humanitatem: quia per hoc quod deus fuit: miraculose initium conceptionis: caro: id est homo posset agnoscere quod et ipse iesus conciperetur: etsi caro inueniret verbum: id est dei filium: vocis id quod secutus est vocem. i. iohannem. **Quod. i. verbum: perdidit / consonantibus. i. i. primis parentibus peccato consuetibus. Uel / Caro. i. iohannes ostendit habitaculum per gratiam. Et sic / inueniret in se. i. iohanne nato. Verbum vocis / in zacharia patre suo: cui cum natus est iohannes / loquela reddita est. Quod verbum. i. loquela / perdidit zacharias: vel iohannes in zacharia: in consonantibus / quod perferre non poterat: sine quibus non est verbum. Vnde enim etsi vocales possint perferre / non tamen consonantes. Uel / Caro: id est carnalis intelligentia legis: vel carnalis intelligens legem. Deberet agnoscere se esse habitaculum christi spiritualiter. i. in eius adventu fuit hoc declaratum. Et sic inueniret verbum vocis. i. christum dei filium. Quod in consonantibus perdidit. i. quod significatum fuit in amissione consonantis: id est vocis zacharie. Inueniret in qua quod facit in paucis creditibus in exitu gratie: quod significatum est in b quod i ortu iohannis vox reddita est zacharie. k. Deberet agnoscere. Interlin. i. apparere se. l. In se. Interlin. zacharia. m. Verbum vocis. Interlin. i. iohannis: imo: n. Quod in consonantibus perdidit / confitendo diabolo o. Inueniret. Interlin. i. recuperaret in christo. p. Denique etc. Quid sit visus ubi et quod scriptum: Hic ostendit quod de ca: Et est tertia pars. Denique cum perfecti euangelij opus: matthei: vel quod ad effectum. q. Intraisset. i. inchoasset ab ipso iohanne quod fuit a domino. Et Denique. i. post baptismum iohannis: Et sic planum quod sequitur. r. **Humanitatem carnis: id est christi secundum carnem. s. Quam in****

prioribus viderat. i. in mattheo: et in multis alijs quod scripti seruit euangelia: quod forte auctoritate habuerunt sed discretionem habuerunt. t. **Expositione deserti: historia. v. Ieiunium numeri. d. y. p. allage. i. numerus iesum: v. p. f. adu. ex numero: quod numerus magnus continet mysterium. i. sacratum. x. Leprosio / ne diaboli. Dar. th. iij. a. y. Logre gatione bestiarum: que in deserto venerunt ad christum: et in expresse non legerunt. 3. Angelorum: victo reprobato: christi ministro ministrantium. Dar. iij. b. Et per Angelis suis mandavit de te etc. a. Et instituit nos. Anthypophora etc. d. quis: cur dicta a mattheo preterit: Et respondet: ut si omnia dimitteret: videretur modo detrahere: si autem sua propterea non apponeret: perfectum vel plenum opus**

prationem diaboli / congregationem bestiarum et ministerium protulit angelorum: ut instituens nos ad intelligendum singula in breui compingens ne auctoritatem facte rei demeret: et proficiendi operis plenitudinem non negaret. **Denique amputasse sibi post fidei pollicem dicit: ut sacerdotio reprobus haberet: sed tamen presentiens fidei predestinata potuit electio: ut nec sic in ope verbi perderet: quod prius meruerat in genere. Nam alexandrie episcopus fuit. Cuius per singula opus fuit scire**

non esset. b. **Ad intelligendum euangelium matthei. c. Singula in breui compingens: ne auctoritate facte rei demeret: ea. i. penitus destitueret. d. Et proficiendi operis plenitudinem. i. premissi ab eo suppleret. e. Non negaret: propterea addendo. f. Denique. Quinta pars ubi redit ad commendationem auctoris hieronymi. Et commendat eum precipue in humilitate dicens: Denique. Et demum ostendit humilitatem: narrat quod sequitur: **Amputasse sibi etc.** Hoc ex humilitate et timore / considerans gradus altitudinem et casus gravitatem: unde dicitur in celo bodactilus amputasse. Simile dicit pascasius in libro qui dicitur Paradisus: de antonio anachoreta: quem cum vellent quidam ciues vi rapere: facerent ipsum episcopum suum: cum ille videret: sibi non pepercit: sed cunctis videntibus aurem sibi sinistra ferro secuit: dicens: **Iubet lex divina nullum aure precesis optare fieri sacerdotem. Qui cum timotheo episcopo ista dixisset: respondit ille a iudicis lex ista seruetur: ego autem si dederitis mihi aliquem truncatum naribus: sed moribus probum: non enim episcopum constitutur dubitabo. Hoc audito redibat ad antonium: post preces non acquiescens: vixit ei inferre rempantes: Quibus iurans ille respondit: si me ulterius cogere volueritis: et linguam meam quia propter illam mihi molesti estis abscondam: et reliquerunt eum. h. Post fidem: id est conuersus ad fidem in pollicem. Videtur quod peccauit: ut sacerdotio reprobus haberetur: quia secundum canones non promouentur ad sacros ordines mutilati. Sed contra. Iste postea fuit episcopus alexandrie: ut statim patet in littera. Responsio: quod forte non fuit lesio enormis: et sic fuit cum eo dispensatum: et potuit fieri propter deuotionem populi: Et tunc aliqd licuit quod modo non liceret: erat enim suauiter lactanda et blandianda adhuc tenera et recens ecclesia. Contra Leuit. xxj. d. Omnis qui habuerit maculam de semine aaron sacerdotis non accedat offerre hostiam etc. Responsio. Hoc fuit ceremoniale: unde bene potuit dispensari cum isto. k. Sed tamen consentiens fidei predestinata potuit electio. Hoc facit: quia tantum potuit etc. l. Et nec sic in opere. Interlin. id est in ministerio. m. Clerici / predicandi. n. Uideretur. i. ut esset sacerdos. o. In genere: id est ei congruebat. p. Nam alexandrie episcopus fuit. i. primus. q. Cuius per singula dicta: id est singulorum doctorum intelligere veritatem: r. Opus: id est propositum: s. Scire / dona / euangelij in se. Et sic dicta est nomen. Uel / Dicta: id est intelligentia: et sic habet vim participij. Est ergo sensus: Euangelij****

Fragmentary text from the right margin, including words like "Euangelij", "Carnalis", and "Dicitur".

sensus est. a Euangelij in se dicta disponere. i. fm ea mores informare suos. b In se. i. in vita sua legis simpliciter intellecte. c Et disciplinam in se legis agnoscere. i. obseruare. d Et diuinam in carne dñi intelligere naturam. i. intelligere et credere duas naturas in christo. e Que in nos: studium eius fuit hec omnia scire: que et in nos etc. In eum: vt plus faciamus opa bona q̄ doceam. f Adolumus: id est velle debemus agnoscere ab alijs per nos: vt qui audit dicat veni. g Habetes mercedem si alijs predicauerim libenter. i. Cor. ix. c. Si autem volens hoc ago mercedem habeo. Hec merces e aureola: que pdicatori debetur. h Exhortationis. i. ministrum et laboris que exercem exhortando:

euangelij in se dicta disponere: et disciplinam in se legis agnoscere: et diuinam in carne dñi intelligere naturas. Que in nos primū oportet requiri: dehinc inquisita volumus agnoscere habentes mercedem exhortationis: quoniam q̄ plantat et qui rigat vnum sunt: q̄ autē incrementū prestat deo.

Explicit prologus.

Incipit euangelium fm Marcum. Capitulum I. Natiū euang

curae. i. non curationis: quia solus dñs dat gratiam curando. i. Qui qui plorat. i. pdicat. k Et qui rigat. i. baptizat. l Vnum sunt. i. in h̄ indifferetes: qz neuter gram prestat sed vterqz ministrat. m Qui aut incrementū prestat: qz i present et glie i futuro deo. n Hiero in ista glo. Marcu pene in tactu etc. ponit canones euangelioz. De h̄ fido? sexto crymologiarū. Ammonius alexandrie epus p̄m excoꝑitavit: que postea Eusebius cesariensis securus pleni explanauit. Est aut ca non regularis collectio: q̄bus comuniter omnes vel aliq̄ euange listaz pueniunt: p̄tū singuloz min. p̄rie dicit canon: qz ca non est regularis collectio capituloz. Secūdo dicitur p̄rie pluriū in aliquo pueniētia. Sic aut ordinant canones. Primum est in quo quattuor pueniunt. i. mattheus/marcus/lucas/iobannes. In secundo tres. i. mattheus/marcus/lucas. In tertio tres: mattheus/lucas/iobannes. In quarto tres: mattheus/marcus/iobannes. In quinto duo: mattheus/lucas. In sexto duo. i. mattheus/marcus. In septimo duo: mattheus/iobannes. In octauo duo: marcus/et lucas. In nono duo lucas/et iobannes. In decimo qlibet solus. Marcus/lucas/iobannes/ nullum ternariū faciunt. Marcus/iobannes nullum binarium. Unde versus. Est quattuor primus: primis tribus alter optimus. Darce tribus terno/luca canone cede quater no. Quinto vir mugit: sexto vir canone rugit. Septimū e vir ausis/octauus bos leo maus. Hos volat in nono: decimo sua cuiqz repono.

Explicit expositio prologi sancti Hieronymi.

Reuerendissimi in christo patris et dñi dñi Hugonis etc. Cardinalis Hostilla super euangelium fm Marcum incipit. Expositio Capituli I

Natiū euangelij etc. Diuidit h̄ capitulū in duas ptes. Prima ps agit de p̄curso: christi. Secūda de christo. In p̄ma pte commendat iohānes p̄ p̄betiā de eo p̄nūcia tam. Secūdo p̄ opa: ibi: fuit iohānes etc. Tertio p̄ victū et vestitū: ibi: Et erat iohannes. Quarto p̄ humilitatē suę p̄fessionis: ibi: Venit fortior. Marcus in h̄ libro vt opi suo gram p̄beret et aucto ritatē p̄remittit testimonia p̄pharū: et illa doctrina euangelica nō est vana. n̄ Natiū euangelij. i. p̄secratio vel confirmatio. Exo. xxix. b. Postq̄z inuitauerit etc. o Euangelij. Euangelij bona annūciatio dicit: qd̄ p̄rie ad regnū dei et remissio

ne pctoz p̄tinet. An. Penitentini et credite euagello: et appro. j. co. b. p̄nq̄bit regnū celoz. n̄ Natiū: hoc e: ibi est: fuit iohānes. p̄ Jesū. Glo. Hiero. Jesus hebraice: soter gręce: saluator latine. q̄ Christi. Glo. Hiero. Christ̄ gręce: messias hebraice: et vnct̄ latine. i. rex et sacerdos dñi de genere dauid regis et leuitico.

gelij iesu christi filij dei sic scriptū est i esaiā p̄pha. Ecce mitto angelū meū ante faciē tuā: qui p̄parabit viam tuā ante te. Vox clamātis in deserto: Parate viam dñi: rectas facite semitas eius. Fuit iohannes in deserto baptizans et predicans baptismū penitentie in remissionē peccatorum. Et egrediebatur ad illū omnis iudeę regio: et hierosolymite vniuersi: et baptizabant ab illo i iordanis flumine: confitentes peccata sua. Et erat iohannes vestitus pilis came

gn̄ esaiā. Exclamat porphyrius h̄ reticus: q̄ veritas nō subest euangelistis: cū marcus dicat h̄c auctoritatē esse esaię q̄ est malachie. S3 lo lurtio duplex: qz esaias idē dicit licet alijs verbis: et etiā eisdē ab h̄ loco: Vox clamantis etc. Secūda qz oēs p̄phetę idē dixerūt licet vn̄ ex p̄esse et alī implicite. Hiero? tñ dicit super ps. hoc ex vitio scriptoris accidisse. Donum aut hęc duo testimonia p̄ iudeos: ne dicāt euā

Malac. 3. a. Mat. 3. a. Luc. 7. d.

Esa. 4. a. Mat. 3. a. Job. 1. c.

Mat. 3. b. Luc. 3. a. Job. 3. c.

Al. iordane

Mat. 3. a.

gelij esse nouā adinuentiōē. Et p̄ gentiles ne purēt veritate stamentū reprobātū esse. s̄ Ecce mitto angelū. i. Cor. xi. b. Dulter velet caput suū p̄ angelos. Malach. ij. b. Angelus eni dñi ē. t̄ Qui p̄parabit viā. Esa. xxx. e. Hęc ē via. v̄ Vox clamāt i deserto. i. vox exortatōis a somno infidelitat̄ arguentis de malicia manifesta/inuitatis ad verbū audiēdiū. Vox trāsit sicut iohānes: verbū manet sicut christ̄. Hęc vox q̄si naturalit̄ christū significauit: cū exultauit i vtero obuiā ei. Itē generalit̄: Parate viā dñi. Itē speciatit̄: Ecce agn̄ dei. Itē discrete. Hic ē q̄ baptizat: d̄gito suo ipsū ostēdēs. Aug. Vox. Itē duo s̄ba mediū aīę incorpale et oris corpale: sic iohānes venit in natiuitatē christi diuinā ob humanā. Vox: sicut legit in lib. Aug. de p̄stitutōib̄ ecclēsię: et non elucet an sub persona sua dicat hęc euangelista an sub p̄sona iohānis baptiste. Sed fm Hiero. s̄ba ip̄suis euangelistę. Moralit̄. v̄ Vox pdicator vocās ad p̄niam vitā et doctrina. x̄ Clamāt i deserto. i. pctozib̄ p̄ ipsam vocē: qui longe sūt et surd̄ sūt: et ideo clamore idigēt. ȳ Parate in vobis. 3̄ Quā dñi. i. vitā p̄ugator/ vitā p̄ginū/ vitā rector p̄ctā remouēdo. Hiero. l. d. Tollite d̄ viā etc. Prouerb. iij. c. Via impioz etc. Quā dñi. Hiero. Hęc referunt ad stat̄ ecclesię: via ad statū p̄nīę: semita ad statū iusticię q̄ est in p̄silijs: tertī erit glorię. a Rectas facite semitas eius. i. vitā religiosoz: q̄ debet eē breuis/recta/ secura. Prouerb. iij. c. Viget̄ v̄ pulchre etc. Ps. Vias tuas etc. b In deserto. Desertū d̄ iudea. Mat. xxiij. d. Relinquet vobis dom̄ via deserta. Osee. iij. b. Dies multos etc. Celū. Luc. xv. a. Reliq̄t nonagitanouem in deserto. Paradisus fressis a q̄ p̄mi parētes expulsi sūt. Tor? mūd̄. Cant. viij. b. Que ē ista etc. ȳ Parate. Parat̄ via ab hoīe firm̄ credēdo: v̄ ad h̄ se p̄pado p̄ctā abijciēdo: s̄bb̄ dei libet̄ audicēdo. a Rectas facite etc. Rectas facite semitas/bñ v̄ uēdo: recta opa faciēdo: nō p̄ terrenis seruicēdo: mores i melius cōmutādo: p̄silia sequēdo. c Baptizans et pdicās baptismū p̄nīę: q̄ p̄nitētia ē i reliquēdo pctā: v̄ i baptizando dās baptismū p̄nīę. i. baptismū suū q̄ p̄nitentib̄ solis dabat et iō baptismū p̄nīę d̄. Vel d̄ Baptismū p̄nīę. i. christi: q̄ d̄ p̄nīę. Vel ad lram: qz solis p̄nitentib̄ adult̄ prodest hic. Vel p̄niam pdicat per quam est reditus ab errore et post vitioz pudorē desinēdi p̄fessio. c In iordanis flumine. Iordanis cōponit ex ior/qd̄ interpretat riu: et dan qd̄ interpretat iudiciū: qz in cōfessione debet esse riu? lachrymarū et iudicium sacerdotis. f̄ Et erat iohannes. Hic datur forma pdicatorib̄ ne p̄ciosos se induant. Judic. viij. f.

o fecit ex co. s. auro